

Anii de liceu...

Mireasma curții pline de ochi, freamătul de gânduri, tumultul de trăiri, nevoia de validare a aceluiasi sentiment în ochii celuilalt. Cu alte cuvinte, emoția începutului.

Priviri stinghere, frânturi de zâmbete, încercări de salut, timiditatea încercării de apropiere.

Oameni străini, ochi serioși, cerințe multe, diferite, mari, prea mari, altfel spus, intrarea oficială în acest colegiu!!!!

34 de tineri, diferiți, mai mult sau mai puțin cuminți (dna dirigintă poate confirma), adunați sub același cer al visurilor, am parcurs patru ani de liceu- cu emoții...la chimie, cu reacții subtile...la matematică, cu ipoteze...la istorie, cu câte un virus, din fașă anulat...la fizică, cu febră intelectuală...la română.

Patru ani cu amintiri, cu bucurii împărtășite pe sub bănci, cu bilețele scrise pe smartphone, cu emoții adolescente, cu trăiri aproape divine.

26 de fete, 8 băieți, o clasă fabuloasă, adică numeroasă. 34 de tineri entuziaști la ore, complici la bucurii, martori la tristeți, prieteni în toate.

Ajunși în acest moment de final, uneori dorit, acum cu tristețe resimțit, într-un exercițiu de sinceritate față de noi înșine, recunoaștem că are o aromă de durere această inevitabilă despărțire.

E despărțirea de fiecare din mine, din tine, din el sau din ea, din noi care, împreună am crescut în acest perimetru al cunoașterii.

E despărțirea de dvs, distinșii noștri domni profesori, de fiecare minut din fiecare oră, în care ne-ați văzut crezând în visul nostru, sperând în viitorul nostru, visând la îndeplinirea idealului nostru.

E despărțirea de doamna dirigintă, a cărei sarcină nu a fost nici usoară, nici plăcută, dar suntem convinși că efervescenta personalităților noastre, acidul discuțiilor dintre noi și baza înțelegerii dumneaei au constituit cea mai frumoasă conexiune chimică, dar, mai ales umană, cu reflectare de lungă durată în sufletul domniei sale.

E despărțirea de emoția primei lucrări, a primei teze, de supărarea primei note primite, de cearta colectivă, după prima și a doua și a nenumărata dispute între noi și ...alții.

E despărțirea de o etapă a vieții noastre, marcată de interogații, de incertitudini, de speranțe, de motivații.

E, pe de altă parte, bucuria de a ne fi întâlnit, de a ne fi cunoscut, de a ne fi descoperit, de a fi crescut frumos, armonios, sub privirile calde ale tuturor mentorilor și povățuitorilor.

E bucuria de a fi avut parte de susținerea familiei, de sprijinul necondiționat al părinților, care au trăit alături de noi fericirea reușitei, care ne-au șters lacrima eșecului și care ne-au încurajat mereu. Mulțumiri, dragii noștri!!

E bucuria de a fi fost discipolii unor profesori deosebiți, cu har, cu devotament, cu dragoste de noi și de parcursul nostru. Reverență, domnilor profesori!!!

E însăși emoția de a ne fi cunoscut unii pe alții, de a ne fi împărtășit visul nostru cel mai mic, dar îndrăzneț, de a ne fi consolată pentru cea mai mică notă, dar cea mai mare dramă, de a ne fi surprins îndrăgostiți, uneori triști, alteori fericiți. E bucuria de a fi împreună în cei mai energici, entuziaști, liberi, frumoși ani ai vieții noastre. Bucurii, tineri frumoși!!!

Pentru că ați cultivat în noi emoția de a trăi frumos și adevărat, pentru că ne-ați învățat să fim oameni de bine, pentru că ați avut încredere în visul nostru, pentru că ne-ați călăuzit, îndrumat, încurajat, motivat și ne-ați crescut cu drag și bucurie, pentru toate acestea, noi, promoția visului de mai bine, de mai curat, de mai frumos, VĂ MULȚUMIM!!!

Rămas bun, 12 C! Se spune ca timpul nu iartă pe nimeni, dar cu noi a fost mai mult decât îngăduitor!

Gaudeamus igitur!!!